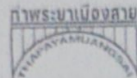

ecoTive

PSU

ข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลยะรัง

น้ำมะพร้าวหั่นหอม กลิ่นใบเตย

- เมืองโบราณยะรัง (เมืองเก่าลังกาสุกะ)
- กั้วร์ชมดงต้นหยี (ดงต้นหยียักษ์) และผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากลูกหยี
- ตีมีด (บิณยามานิส)
- สะพานสลิง (สะพานเก่า 70 ปี)
- ฟาร์มศรียังสา (มะพร้าว น้ำหอมกลิ่นใบเตย)

อาหารพื้นถิ่น

ฐานข้อมูลกลุ่มอาชีพและภูมิปัญญาท้องถิ่นในตำบลยะรัง

1. ด้านเกษตรกรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	ฟาร์มศรีวังสา	นายมะรอนิง ซอแนะ	ม.2 ต.ยะรัง
2	เกษตรกร ปรากฏ์ชาวบ้าน	นายมะเต กิติ๊ะ	ม.6 ต.ยะรัง
3	กลุ่มฟาร์มทุเรียน เกษตรแปลงใหญ่	นายอับดุลรอเซ๊ะ โต๊ะเจ๊ะ	ม.6 ต.ยะรัง

2. ด้านหัตถกรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	การประดิษฐ์รถจากเศษไม้	นายมะรอบี แตรอแม็ง	ม.6 ต.ยะรัง

3. ด้านอุตสาหกรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	การทำข้าวเกรียบ (กือโปะ)	นายดีอราแม ประดู่	ม.6 ต.ยะรัง
2	การตีมีด บินยามานิส	นายฮัมดี วาเล็ง	ม.5 ต.ยะรัง
3	การทำขนมเจาะหู	นายซุฟยาน นิแต	ม.5 ต.ยะรัง

4. ด้านศิลปกรรม จิตรกรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	การเขียนคัดลายมือภาษาอาหรับ (ค็อต)	นายกอมารุสซามัน เต๊ะเต็ง	ม.5 ต.ยะรัง

5. ด้านภาษาและวรรณกรรม

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	การขับร้องบทเพลงอนาซีด	นายนิฮ์มี เฮ็งปียา	ม. 6 ต.ยะรัง
2	ภาษายาวี	ประชาชนทั่วไป	ต.ยะรัง
3	ภาษารูมี	ประชาชนทั่วไป	ต.ยะรัง

6. ด้านการแพทย์ไทย

ที่	ชื่อของภูมิปัญญา	ชื่อเจ้าของภูมิปัญญา	ที่อยู่
1	การรักษาพยาบาลแบบพื้นบ้าน	นายชะอับดุลเราะห์มาน อาเย๊ะแซ	ม.5 ต.ยะรัง
2	การรักษาแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก	นายอิสมาแอ แซมะแซ	ม.5 ต.ยะรัง

1. ด้านเกษตรกรรม

ฟาร์มศรีวังสา

เจ้าของคือ นายมะรอนิง ขอแนะ อายุ 54 ปี ผู้ใหญ่บ้าน/ปราชญ์ชาวบ้าน ศูนย์เรียนรู้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “ฟาร์มศรีวังสา” แปลงโคกหนองนาโมเดล บ้านยี่อแร ต.ยะรัง อ.ยะรัง จ.ปัตตานี สำหรับจุดเด่นของศูนย์เรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงบ้านยี่อแร ฟาร์ม “ศรีวังสา” จะเป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับทุกคนในชุมชนแล้ว ที่แห่งนี้ยังเป็นศูนย์รวมในการบ่มเพาะหัวใจของความรักถิ่นฐานบ้านเกิด จากความหมายของชื่อฟาร์ม “ศรีวังสา” ที่แทรกความสำคัญของประวัติศาสตร์เมืองยะรัง อาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ในอดีตกว่า 1,400 ปีที่ผ่านมา ตลอดจนความพยายามในการพัฒนาที่ดินทำกิน เพื่อดึงดูดลูกหลานเยาวชนให้มีอาชีพ ทำมาหากินในถิ่นฐานเดิม ไม่ต้องออกไปขายแรงงานราคาถูก แต่ขาดศักดิ์ศรีในเมืองใหญ่

ปราชญ์ชาวบ้าน

เจ้าของคือนาย มะเด กิติยะ เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านเกษตรกรรม การทำเกษตรแบบผสมผสาน ที่สวนทุเรียนแปลงใหญ่ มีการปลูกผลไม้หลากหลายชนิด เช่น ทุเรียน มะละกอฮอลแลนด์ ส้มโอปูโก

กลุ่มเกษตรแปลงใหญ่

เจ้าของคือนายอับดุลรอเซาะ โต๊ะเจ๊ะ เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถทางการเกษตร ปลูกทุเรียน ส้มโอปูโก เป็นส้มโอที่มีชื่อเสียงและเอกลักษณ์ ของอำเภอยะรัง เป็นพันธุ์ที่กลายมาจากการปลูกด้วยเมล็ด ลักษณะเด่นของส้มโอพันธุ์นี้ คือ ผลมีลักษณะทรงกลมมีจุก เปลือกบาง เนื้อนิ่ม มีสีแดง หับทิม เมล็ดเล็กและมีจำนวนน้อยมาก รสชาติหวาน หอม และมีขนคล้ายกำมะหยี่ปกคลุมทั่วทั้งผลและใบ

2. ด้านหัตถกรรม

การประดิษฐ์รถจากเศษไม้

เจ้าของคือ นาย นายมะรอปปี แตรอแม็ง เป็นบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะทางด้านการประดิษฐ์ สามารถต่อ ประกอบเศษไม้ให้เป็นของเล่นต่างๆ เช่นการประดิษฐ์รถจากเศษไม้

3. ด้านอุตสาหกรรม

การทำข้าวเกรียบ (กือโปะ)

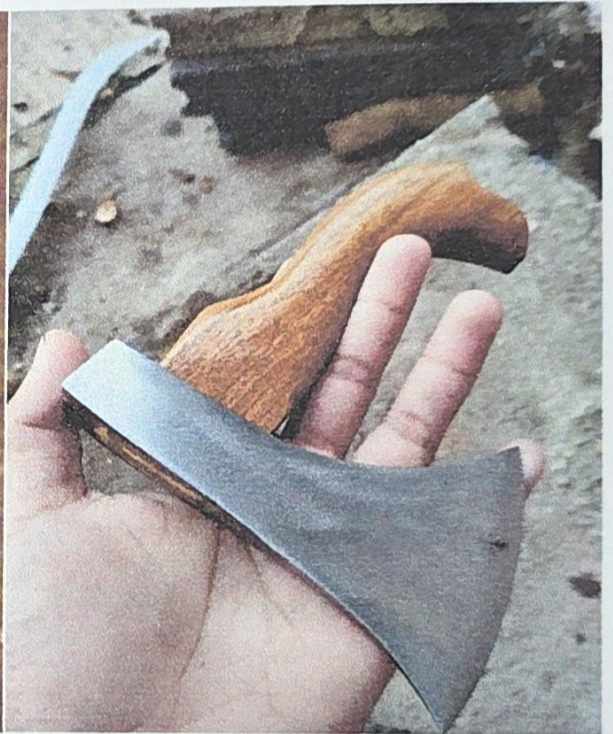
ข้าวเกรียบปลา ถือเป็นเป็นขนมขบเคี้ยวที่ได้รับความนิยมจากชาวบ้านเป็นอย่างมาก และนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลาย โดยข้าวเกรียบปลา มีวัตถุดิบหลักๆ ที่ใช้คือ ปลาหู ซึ่งเป็นปลาที่ได้จากทะเลอันดามัน ส่วนสูตรข้าวเกรียบนั้น นายนายดีอราแม ประดู่ เกษตรกรหมู่ที่ 6 ได้อาศัยภูมิปัญญาสมัยรุ่นคุณพ่อคุณแม่ ที่ทำข้าวเกรียบขายเป็นอาชีพ ซึ่งมันทำให้ได้ชิมซบและคลุกคลีกับข้าวเกรียบมาตั้งแต่เด็ก เปิดโรงงานผลิตและทอดข้าวเกรียบ ขายส่งไปตามสถานที่ต่างๆ

การทำขวานบินยามานิส

ลูกขวานต่อแซ หรือบินยามานิส ลูกขวานที่ คนปตานีดารุสลาม ใช้พกติดตัว ใช้งานได้สารพัดประโยชน์ ทั้งงานเกษตร งานป้องกันตัว แม้กระทั่งศัตราภรณ์ ฯลฯ เป็นภูมิปัญญาแต่เดิมของชาวบ้านที่ปัจจุบันยังคงมีการผลิตอยู่อย่างแพร่หลายในพื้นที่หมู่ 5 ตำบลยะรัง

การทำขนมเจาะหู

ชื่อขนมเจาะหู (ตือปงตือแร) ประเภทและลักษณะเป็นขนม ประวัติความเป็นมา นายสุฟยาน นิแต เป็นผู้ทำขนมเจาะหู ซึ่งเป็นขนมที่ทำกันมาเป็นเวลายาวนาน ตนได้รับความรู้การถ่ายทอดของมารดาและได้ประกอบอาชีพทำขนมมาเป็นเวลาเกือบ ๑๕ ปี ขนมเจาะหู เป็นขนมโบราณชนิดที่ขึ้นชื่อของบ้านตรอแซ หมู่ที่ ๕ ตำบลยะรัง เป็นขนมที่มีรสชาติหอม หวาน อร่อย นำรับประทาน

4. ด้านศิลปกรรม จิตรกรรม

การเขียนคัดลายมือภาษาอาหรับ (ค็อด)

เจ้าของภูมิปัญญาคือ นายกอมารุสซามัน เต๊ะเต็ง งานค็อด นั้นเป็นศิลปกรรมแขนงหนึ่ง พบได้ในทุก ๆ สถานที่ของชาวมุสลิม ตามมัสยิด สุสาน โรงเรียนสอนศาสนา จนกระทั่งตามบ้านคน บนข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ถือเป็นทัศนศิลป์ชั้นสูง เพราะมักเขียนเป็นพระนามหรือวณะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ชื่อศาสนา บันทึกความรู้ หรือข้อความอันเป็นประโยชน์ทั้งหลาย

5. ด้านภาษา

อักษรยาวี

คำว่า ยาวี นั้นมาจากคำว่า jawa หมายถึง ชาว นันเอง ทั้งนี้ก็เพราะชาวชวาได้อพยพมาตั้งถิ่นฐานใน มะละกาและปัตตานี ได้นำอักษรอาหรับดัดแปลงมาเผยแพร่ และในที่สุดได้รับมาใช้ในชุมชนที่พูดภาษามลายู ปัตตานีมาช้านาน ปัจจุบันชาวมุสลิมในประเทศไทยที่พูดภาษามลายู นิยมใช้อักษรยาวีบันทึกเรื่องราวในศาสนา และการสื่อสารต่าง ๆ ส่วนนักเรียนในโรงเรียนปอเนาะ หรือโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

อักษรรุมี

อักษรรุมี (มลายู: tulisan rumi) คืออักษรโรมันที่ใช้เขียนภาษามลายู ในประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย บรูไน และสิงคโปร์ คำว่า "รุมี" นั้นแผลงมาจากคำว่า "โรมัน" (Roman) หมายถึงอักษรโรมัน คำว่า "อักษรรุมี" ในภาษามลายูจะหมายรวมถึงอักษรโรมันที่ใช้เขียนภาษาอื่น ๆ เช่นภาษาดากาล็อกด้วย ส่วนในภาษาไทย "อักษรรุมี" หมายถึงอักษรโรมันที่ใช้เขียนภาษามลายู

การขับร้องบทเพลงอนาซิด

อนาซิด (Anasheed) คือ เพลงหรือบทขับร้องในภาษาอาหรับที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม โดยเฉพาะการสรรเสริญพระเจ้า (อัลลอฮ์) นบีมุฮัมมัด หรือแง่มุมต่าง ๆ ของศาสนา เช่น ความดี ความเมตตา ความศรัทธา และจริยธรรม มักไม่มีเครื่องดนตรี ใช้เป็นการประสานเสียง ของนักร้องหลายๆ คน ประสานกัน

